

Alisa Hren

Poslovili so se topli dnevi, zima že trka na vrata, z njo pa pričakovanje doživetij veselega decembra.

V mesecu novembru je na naši šoli že 13. leto zapored potekal tradicionalni slovenski zajtrk. Učenci od 6. do 9. razreda smo imeli celostni kulturni dan v Ljubljani, kjer smo dopoldne preživeli v Narodnem muzeju in spoznavali zgodovino in zapuščino naših prednikov.

V tokratni številki si lahko preberete tudi intervju z novo učiteljico geografije.

Ana Oblak

Dogajalo se je ...

KULTURNI DAN V NARODNEM MUZEJU V LJUBLJANI

V sredo, 8. novembra, smo se vsi učenci od šestega do devetega razreda odpravili v Ljubljano, da bi si ogledali Narodni muzej na Prešernovi in Metelkovi. Izpred športne dvorane smo se odpeljali ob pol osmih. Pot do Ljubljane je bila kar dolga. Ko smo prispeli, smo izstopili iz avtobusa in se odpravili proti muzeju. Razdeljeni smo bili v dve skupini.

Šestošolce in devetošolce so ob prihodu v muzej na Prešernovi vodiči v skupinah odpeljali na ogled različnih zbirk. Ogledali smo si enega najdaljših deblakov v Sloveniji, ki je zelo lepo ohranjen. Spoznavali smo tudi zgodovino življenja ljudi na Slovenskem, vse od prazgodovine pa do srednjega oz. poznega starega veka. Ogledali smo si tudi zelo majhno, skromno, a zanimivo egipčansko zbirko. Videli smo tudi ostanke rimske civilizacije, ki je takrat na ozemlju današnje Slovenije zgradila tri pomembnejša mesta: Emona (Ljubljana), Celeia (Celje) in Poetovio (Ptuj).

Sedmošolci in osmošolci smo najprej odšli na Metelkovo, in sicer do zgodovinske in umetnostne zbirke, kjer smo si ogledali srednjeveško pohištvo, slike, orožje in celo dele viteškega oklepa, ki smo jih lahko prijeli v roke ter si nadeli čelado.

Po končanem ogledu smo pred muzejem pomalicali, nato pa se sprehodili čez Prešernov trg in Zmajski most do starejšega dela muzeja.

**Katarina Trobentar in
Nal Napotnik, 7. b**

IZLET V LJUBLJANO ZA UČENCE, PRIZADETE V POPLAVAH

V soboto, 25. 11., je skupina Mercedes Benz organizirala izlet v Ljubljano za učence, ki so bili v letošnjem avgustu najhuje prizadeti v poplavih. Udeležilo se ga je 8 učencev OŠ Mozirje in tudi učenci drugih osnovnih šol: Nazarje, Luče s Solčavo in Polzela.

Izlet smo začeli zgodaj zjutraj na AP Mozirje in krenili proti Ljubljani. Najprej smo se s turističnim vlakcem zapeljali na Ljubljanski grad, kjer smo imeli voden ogled ter malico, nato smo se peš spustili z gradu in šli čez Tromostovje mimo Prešernovega trga. Zapeljali smo se tudi do WOOP parka, kjer smo odigrali glow golf in preizkusili VR očala.

Nato je sledil še hiter ogled Mercedes Benz Emil Frey objekta, pred katerega so posebej za nas parkirali starodobnike Mercedese. Sledilo je še obilno kosilo v gostišču Jarh.

Celodnevni urnik smo si dodobra zapolnili, tako da nam ni bilo niti malo dolgčas. Ob 18. uri smo se utrujeni vrnili v Mozirje.

Daša Orešnik

Intervju

DAŠA OREŠNIK – učiteljica geografije

V lanskem šolskem letu smo vas srečevali na hodnikih nižje stopnje, letos pa ste se nam pridružili tudi na predmetni stopnji. Kako se počutite? Je lažje delati z mlajšimi ali z nami starejšimi?

V redu, sem se kar navadila in vključila v predmetno stopnjo. Že sam potek pouka je drugačen. Delo z mlajšimi ali starejšimi je različno, različne metode. Oboje je po svoje zanimivo.

Kako je potekala vaša izobraževalna pot?

Osnovno šolo sem obiskovala v Šmartnem ob Paki, potem sem odšla na gimnazijo v Velenje, nato sem se odločila za študij geografije ter slovenskega jezika in književnosti na Filozofski fakulteti v Mariboru.

Glede na to, da poučujete predmet geografija in se spoznate na pojave, zemljepisne lege na Zemlji ... predvidevava, da tudi radi potujete in si ogledujete znamenita mesta.

Zelo, zelo rada potujem. Ko sem bila študentka sem imela veliko priložnosti poceni potovati, tako da sem v enem letu bila celo desetkrat na letalu. Zaenkrat sem obiskala, mislim da 15 držav, in dala čez nekaj daljših potovanj: Madeira, London, pa po Malti, Franciji, Tuniziji, Cipru ... Všeč so mi tudi izleti po Sloveniji, ki jo premalo poznamo.

Ali poleg slovenskega jezika govorite še kakšen drug jezik? Kateri je jezik, ki ste se ga vedno želeli naučiti ali pa vas je najbolj pritegnil?

Angleščino govorim tekoče, znam tudi kar dobro nemško, v srednji šoli pa sem se učila še špansko. Najbolj sem se želela naučiti turščino, ki sem se jo imela priložnost učiti na faksu. Učila sem se jo tri leta, vendar jo znam bolj slabo.

Predvidevava, da radi berete. So vsebine knjig/revij povezane z geografijo?

Rada berem, a knjige pogosto niso vezane na geografijo. Potopisne knjige imam zelo rada, recimo Almo Karlin.

Katera je vaša najljubša žival? Ali imate kakšno žival tudi sami doma?

Mačka bi rekla. Imam mačka Čarlija, imamo tudi kokoši.

Katero zvrst glasbe radi oziroma največkrat poslušate?

Mešano, kar se predvaja po radiu, nimam najljubše zvrsti.

Poučevanje je lahko zelo naporno. Kako si po službi napolnite baterije? Kje najraje preživljate prosti čas?

Najraje grem ven v naravo, na dolge sprehode z najbližjimi, se ukvarjam z živalmi, delam na svojem vrtu ...

Kako popestrite pouk, če se vam zdi, da vsebina ne pritegne učencev?

Fit metode definitivno, da se čim več gibajo, da gredo tudi izven razreda.

Kako bi se kot učiteljico opisali v petih besedah?

Malo stroga, poštena, natančna, prijazna, zavzeta.

Bi za konec intervjuja dodali še kakšno misel ali pa nasvet za učenje?

Hvala vama najprej. Ja, to, da se včasih splača malo bolj potruditi, se spustiti v kakšen malo težji izziv, ker je delo na koncu poplačano. Znanje ni samo na papirju, ampak je nekaj, kar ti ostane za zmeraj. Ko si starejši, znanja povezuješ, definicije seveda pozabiš, ampak neka splošna razgledanost je pa zelo pomembna in tega je pri geografiji kar veliko.

Alenka Repše in Ana Oblak, 7. a

Pesniško ustvarjanje

KRALJ MATJAŽ

Končno sem se v temni jami prebudil,
kjer zaprt več sto let sem bil.
Zdaj spet lahko končno zaživim,
saj mladim in starim pomagat hitim.

Ko stopim iz gozda in iščem kraljestvo,
ne vidim nič drugega kot sivo cesto.
Po njej se ne vozijo kočije in konji,
temveč le čudni in strašni stroji.

Ko hodim po trgu in opazujem ljudi same,
opazim, da imajo hlače čisto vse dame.
Prav vsi pa v roki trdno držijo
škatlico z nekakšno tehnologijo.

Zdi se mi čudno in drugačno,
saj po nebu švigajo nekakšni križi,
da je vse oblačno.
Marsičesa sploh ne razumem!
Kje so moji stražarji,
sploh ne doumem.

V tem mestu že imajo vladarja,
in sicer župana namesto kronanega cesarja.
Ne nosi krone, ne bogatih oblačil.
Nič čudnega, saj ni tu nobenih manir.

Jaz bom raje šel nazaj v temno jamo,
da prespim vso to hudo dramo.
Morda se vrnem, ko ta svet se spremeni,
ko zlat bo naš trenutek sleherni.

Gea Goličnik, 7. a

DEŽELA MOJIH SANJ

Nekje,
daleč, daleč stran,
je dežela,
ki jo sanjam,
a izgine takoj,
ko odprem oči.

V sanjski deželi sprejeti so vsi,
ne glede na spol, vero, narodnost - ljubljen si.
Sliši se popolno, kajne?
Bo to kdaj resničnost za vse?
Zanjo ne potrebujemo čarobnega napoja,
le človečnost, strpnost ter reševanje nesporazumov brez uboja.
Na nas je, da se zamislimo in ugotovimo,
kaj lahko pri sebi spremenimo.
Morda se zdi optimistično do neke mere,
da na svetu ne bi bilo zamere.
Žal vsem ne ugajajo mir, enakopravnost in svoboda,
ljudi poenotiti se morda zdi zabloda.
A ni prepovedano sanjati in imeti upanja,
morda pa pride dan, ko bo sanjska dežela res oživila.

Katarina Trobentar, 7. b

ČEBELA

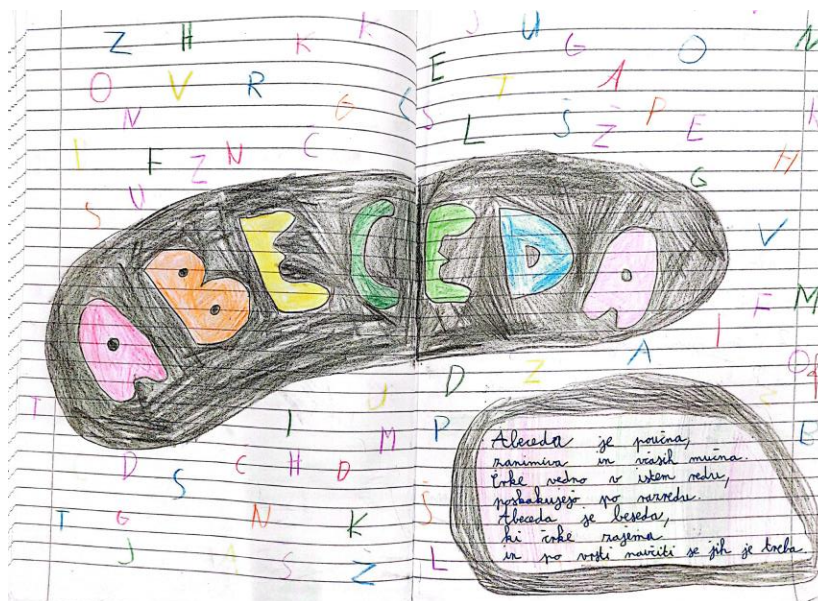
V čebeljem panju je poleg čebel in trotov tudi matica. Od matice je odvisno, koliko medu bodo prinesle čebelice. Prav tako je od nje odvisno tudi, ali bodo čebelice pikale ali ne. Ker so vse čebelice hčerke matice, troti pa njeni sinovi, imajo po njej tudi navade. Da bi čebelarja čebelice čim manj pikale, skrbno opazuje, kakšne navade imajo čebelice in koliko medu so prinesle. Če ugotovi, da so čebelice preveč napadalne in ne prinesejo dovolj medu, zamenja matico z novo, boljšo.

Ko pride pomlad in vse cveti, čebelice poskrbijo, da jih je več z rojenjem. Na lep sončen pomladni dan se stara matica odloči, da bo panj prepustila mladi matici. Okrog sebe zbere množico čebelic in skupaj zapustijo panj. Na cvetoči jablani naredijo gručo in čakajo čebelarja. Ta jih omete v nov panj, kjer začnejo z delom. Ustvarijo si satnice, kamor bodo nosile med in kjer se bodo izlegle nove čebelice.

- Čebele imajo 5 očes.
- Na nogah ima čebela drobne kaveljčke, da se lahko oprime za cvet, saj bi jo lahko veter odpihnil in ne bi mogla nabrati cvetnega prahu. Tudi cvet ne bi bil oprашen.
- Čebela ima tri pare nog in dva para kril.

Luka Zabreznik, 2. b (po pripovedovanju dedka čebelarja)

Domišljija ne pozna meja

Nejc Slatinek, 5. b

Zala Nežič, 5. b

Anže Kovač, 5. b

Poustvarjanje ob besedilu Odisej na otoku Kiklopov

ATENA IN ZEUS

»Atena!« pokliče Zevs svojo hčer. »Želim slišati tudi tvoje mnenje. Ali se ti zdi, da je Odisej ravnal pravilno, ko je oslepil Polifema?«

Atena se za trenutek zamisli: »Da.«

»Zakaj le? Čeprav je Polifem kiklop in velikan, ga ne bi bilo treba ravno oslepiti. Drugačen je od navadnih ljudi prav tako kot midva!« ji ježno reče.

»Res je, da je drugačen, ampak je pa tudi krvoloč in zloben. Takšni pa mi bogovi nismo. Po mojem ni nič groznega, da so se Odisej in njegovi možje poskušali rešiti te zveri, proti kateri nimajo niti najmanjše možnosti, da bi ga premagali na kakršen drug način,« mu mirno odvrne.

Zevs jo pogleda z besom v oči: »Velikokrat se strinjam s teboj, tokrat pa se mi zdi vse skupaj skorajda kruto.«

»Uf, da se tebi nekaj zdi kruto?« pripomni.

»Atena!«

»No, ni se treba razjeziti zaradi preprostega nestrinjanja, saj bodo še nevihte na Zemlji zaradi tebe. Možje so rešeni in Polifemu ne moreš povrniti vida. Zdaj pa se vrniva vsak k svojemu delu.«

Katarina Trobentar, 7. b

KRIŽANKA

1. DRUGA BESEDA ZA ZVIT
2. GRŠKI VOJSKOVODJA
3. DRUGA BESEDA ZA GRLO
4. ENOOKA POŠAST
5. GRŠKA BOGINJA LEPOTE
6. GRŠKI BOG MORJA
7. STAROGRŠKI PESNIK

[illegible]

REŠITVE:

1. PREKANTZEN
2. ODISEJ
3. GOLT
4. KIKLOP
5. AFRODITA
6. POZEJDON
7. HOMER

Amadea Tiana Nemivšek in Ana Vita Tamše, 7. a

Ustvarjajmo v kuhinji

DOMAČ RECEPT ZA JABOLČNO PITO

Toplih, sončnih dni je uradno konec. Dnevi so vedno krajši, večeri pa kot nalašč za ustvarjanje česa posebnega. Napočil je čas za tisti del leta, ko že vse diši po prazničnih sladicah, čaju ali celo vroči čokoladi in druženjih ob toplim kaminu. Tudi lučke v Gaju se bodo prav kmalu prižgale, zato bo po ogledu teh še kako prijala kakšna sladica.

SESTAVINE ZA TESTO

- *350 g moko
- *pol vrečke pecilnega praška
- *110 g sladkorja (dodajte po okusu)
- *150 g hladnega masla (narezanega na koščke)
- *2 rumenjaka
- *4 žlice kisle smetane
- *ščepec soli

PRIPRAVA TESTA

V posodo presejemo moko in pecilni prašek. Dodamo sol in sladkor ter vse sestavine premešamo. K zmesi dodamo koščke hladnega, narezanega masla in ga s pomočjo prstov vgnemo v suhe sestavine. Mešanico pri tem dvigamo, da postane zračna in podobna drobtinam. Dodamo kisló smetano in rumenjake ter na hitro zgnetemo testo, ki ga nato oblikujemo v kepo ter ga zavijemo v folijo za živila. Testo moramo za vsaj 30 minut shraniti v hladilnik.

SESTAVINE ZA NADEV

- *8-10 velikih jabolk (lahko več ali manj, odvisno od velikosti jabolk)
- *cimet (po okusu)
- *sladkor (po okusu)
- *naribana lupinica limone (po izbiri)
- *5-6 žlic mletih orehov (sama imam rada grobo zmlete)

PRIPRAVA NADEVA

Medtem ko testo počiva, pripravimo nadev. Jabolka najprej umijemo, olupimo, nato pa naribamo. Stresemo jih v primerno veliko kozico, ki jo pristavimo na štedilnik oz. kuhalnik. Dodamo sladkor po okusu, vanili sladkor in cimet. Meni osebno zelo popestri okus še nekaj zvrhanih žlic mletih orehov, za boljšo aromo pa lahko dodamo še limonino lupinico. Vse sestavine na nizki temperaturi med občasnim mešanjem dušimo toliko časa, da se zmehčajo, tekočina pa izhlapi. Odstavimo in ohladimo.

Pečico segrejemo na 180 stopinj Celzija. Testo vzamemo iz hladilnika in ga ob dodajanju moko pregnetemo. Pekač obložimo s peki papirjem ali pa ga namastimo z maslom in poprašimo z moko. Vzamemo kos testa in ga po pomokani površini razvaljamo v velikosti in obliki pekača. Testo previdno položimo v pekač in ga oblikujemo tako, da z njim v celoti prekrijemo dno in rob pekača. Z jabolčnim nadevom zapolnimo pekač in ga enakomerno razporedimo. Ostalo testo lahko na koncu razvaljamo in

narežemo na dolge trake. Te položimo na vrh nadeva, da upodobimo nekakšno pajkovo mrežo ali kakšen drug vzorec. Pekač za 40 do 50 minut potisnemo v pečico, da se testo lepo zlato rjavo zapeče.

Jabolčno pito je najbolje postreči, ko je še topla, saj je takrat najokusnejša. Pred serviranjem jo lahko narežemo na kose in te potrosimo s sladkorjem v prahu.

DOBER TEK!

besedilo in fotografija **Alenka Repše, 7. a**